

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Szerkesztőség:
Dr. Csillag Károly ügyve-di iro-
dája Kazinoy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:
Kossuth-utca Vojnich-palotában
Telefon szám 42.

Nyitott soronkint 30 krajczá

Hé fői szám 2 lr.

Olvasóinkhoz.

Rövid mult van mögöttünk, de — szerénytelenség nélkül mondhatjuk, — e rövid mult alatt lapunk elterjedett és megerősödött.

Bácsországnak legnagyobb politikai lapja a „Bácskai Hirlap“, mely fennállása óta kedvencz lapja lett nemcsak városunknak, de az egész megyének, sőt e megye határain túl is hódított!

Minden párttól függetlenül, az ország, megye és városunk érdekeit tartottuk mindenkor szem előtt **vezércikkeinkben**; — eredeti **tárczáink**, apró **czikkeink** mindig érdekesek, hirovatunk a fővárosi lapok hirovata mellett veit magának helyet, közérdekű czikkeink, törvénytársai, irodalmi és szini rovatunk pedig lapunk szük keretében mindent felölell, ami új, ami érdekes, ami hasznos.

A „Bácskai Hirlap“-nak — büszkén mondhatjuk — nagy olvasó közönsége van és ez a nagy közönség az, mely lehetővé tette, hogy a „Bácskai Hirlap“ jövője ma már biztosítva van!

Életképességünk nem ábránd, — hanem valóság, mert nagy kiadásokkal járó vállalatunkat nemcsak az olvasóközönség honorálja, de elismerését nyilvánította lapunk iránt az egész magyar sajtó, hogy missiót teljesítünk a **magyar eszméért kifejtett harcban, a nemzetiségek agitációjával szemben és minden téren, ahol a bűnt ostorozni és kiméletlenül leleplezni kell.** Kiállottunk ezért a nyílt szókimondásért az esküdszék elé is és ki fogunk állni ezután is bátran, mert soha jogtalanul és alaptalanul, sem magánboszúból nem támadunk és mindig — a közérdek vezérli tollunkat.

Ennek köszönhetjük azt, hogy az egész magyar sajtó lapunkat megbízható hírforrásnak tekinti és czikkeink az ország összes lapjaiban jönnek forgalomba.

Uj előfizetésre hívjuk fel a nagyközönséget. Harmadik évfolyamát kezdi meg **január elsejével** a „Bácskai Hirlap.“

A hirlapirodalomban már ma szá-

mottevő a „Bácskai Hirlap“, de erősödni s izmosodni fog, ha olvasóközönségünk oda hat, hogy saját körében terjessze.

Ezt a pártolást a „Bácskai Hirlap“ megérdemli, mert rang és személyválogatás nélkül az elnyomottak segítségére van és nyíltan sikra száll minden becsületes törekvésért, amelyet útjában gátolnak. Lapunk védőpajzsa az ártatlanul üldözötteknek és segítséget nyújt mindenkinek, aki arra méltó.

Ezeket az elveket követte eddigelé is lapunk és fogja követni ezentul is.

Szalmacséplés.

Ha egy házassági szerződésbe valaki azt akarná bevenni a közjegyzőt okiramba, hogy jövendőbelije más férfival ne csókolódzék — ezt a közjegyző ha éppen jó kedvében van talán be is igtatja. Megteheti a fél megnyugtatóra de azután az asszony meg is tarthatja azt a föltételt és esetleg meg nem is tarthatja.

Főlöszleges dolog tehát, hogy az ilyen kérdés felett valami nagy czifrajogi vita keletkezzeék.

Ilyesmiféle indítvány van most a tisztelt Ház előtt.

Szerződésbe akarják venni azt, hogy a Ház jövendőbeli elnöke a házszabályokat minden irányban teljesen pártatlanul alkalmazza, abban a szeltemben, amelyben a képviselőház harmincz évi gyakorlatának megfelel.

Ezen nincs mit gondolkodni. Aki szerződésbe akarja venni azt a pontot az a saját lelkiismeret akarhatja ezzel megnyugtanni. Ám nyugtassa meg ha neki jól esik.

A becsületes embertől ígéretet kérni, hogy nem fog csalni, hogy nem fog lopni és nem fog gyilkosságot elkövetni.

Ha kéri tőle erre a garanciát és a kijelentést, — habozás nélkül tehet kötelező ígéretet.

Már most azt kérdezzük Tisza István urtól, hogy miféle taktika diktálja neki azt, hogy ebben is skrupulust találjon és ebben is az ellenzéknek opponáljon?

Azt nem akarjuk elhinni, hogy attól fél Tisza István, hogy a vita nem fog eléggé hosszúra nyulni.

Sőt még Pulszky Gusztinak is van annyi esze, hogy ezt megértse.

És mért vitáznak mégis ezek a jó urak az ilyen se hideg, se meleg Kossuth-féle javaslaton, amelyet aláírhat nemcsak Bánffy, de még Molnár János apátplébános is?

Vajjon miféle sérelem esik kimondani azt, hogy az elnök pártatlan és részrehajlatlan legyen?

Vajjon nem szítása ez az obstrukciónak, amelyből éppen elég jutott ki nemcsak a Háznak, de mindazon 6 millió embernek, aki itt az országban ujságot olvas?

Ez tehát se nem taktika se nem politika, hanem ügyetlenség, a mely azon heves támadások után, miket a Házban most a kormány ellen intéznek csak kelletlenebbé teszi a helyzetet.

S az a csodálatraméltó, hogy a legnépszerűlenebb szónokokat állítja ki a szabadelvűpárt — most a mikor csakugyan higgadtságára es megfontolásra volna szüksége.

Ez csak olaj az obstrukció tüzére, amelynek melegétől aligha föl meg a megoldás Kolumbustojása. (H.)

Közgyűlés.

Szabadka város törvényhatósági bizottsága folyó hó 10-én tartotta rendes havi közgyűlését Schmausz Endre főispán elnökle alatt. A közgyűlés egyhanguan folyt le, semmi érdekesebb incidens olyan mint a milyenhez hozzá vagyunk szokva, nem történt, a mit különösen a főispán erélyes és tapintatos vezetésének köszönhetünk.

Részletes tudósításunk a következő:
A vallás és közoktatásügyi minster leiratára a technikus ösztöndíjra vonatkozólag elhatározatotott, hogy azt Budanovits Béla II od éves műegyetemi hallgató egész tanulási idejére kapja meg.

Császka György kalocsai érsek átíratára a Szt. Teréz plébánia kerítésének felépítése tárgyában azt a határozatot hozták, miután ingatlan megváltásáról van szó, azt a legközelebbi közgyűlés elé fogják terjeszteni.

Az ág. evang. egyház által elfoglalt terület díjtalanul átengedetett nevezett egyház részére.

Közigazgatási bizottsági tagokul szavazás utján megválasztattak: Báics Gergely, Dr. Kráhl Lipót, Pertics Albert, Paukovich Andor, Vermes Béla és Dr. Reisner Lajos.

Az igazoló választmányba beválasztattak: Jakobsich Antal, Rieger Mihály, ifj. Vojnich Sándor, Stantics Károly és Malagurszki Mihály.

Számonekőrszéki tagokul: Dr. Milkó Izidor és Farkas Zsigmond választották meg.

A fővárosi bizottságba elnökökül: Vojnich Simon és Regényi Lajos választották meg.

A központi választmány tagjai lettek: Ifj. Vojnich Sándor, Farkas Zsigmond, Dr. Bölts József, Dr. Békeffy Gyula, Freudenberg Márk, Baics Gergely, Balázs Piri Antal, Pertics János, Varga Horgosi Péter, Aradszki Pál, Neorcsics Szaniszló, Haverda Mátyás, Polyakovics Albert, Dr. Klein Adolf, Krenczlein József, Vermes Béla és Törley Gyula.

A Palicson árusítandó péksütemények eladási jogát Jandek Ferencz kapta meg 3 évre 227 frtért, a bazárboltban az eladási jogot König Riza 250 frtért vette ki szintén 3 évre.

A sándori nagyvendéglőt Krausz Miksa vette haszonbérbe 3 évre 600 frtért.

A közgyűlés legérdekesebb pontja volt a városi iparomunkák bérbeadására vonatkozó árlejtés jóváhagyása volt.

Az egyes munkálatokra nézve a közgyűlés jóváhagyta az üveges, mázoló, kárpitos, köteles, kefekötő, kádár, fanemű, bádogos és asztalos munkákra vonatkozó árlejtést, hogy kik kapták meg ezt már december 5-iki számban megirtuk. A lakatos, nyerges, szíjgyártó és vasárura új árlejtést tűznek ki. A fűszerárut ajánlat nélkül Sztójkovics Döménnek 10% engedménnyel kiadták. A nyomdász munkálatokra nézve Tómic Miklós ajánlatát visszavonta s minthogy Mamusich polgármester a közgyűlés előtt kijelentette, hogy Tómic a nyomdász munkáknál nagy visszaélést követett el, e miatt a szállítást a másik ajánlatot tevőnek Krausz és Fischer czégnek kiadták, amit a közgyűlés jóváhagyott. A Mária-Valéria kórház és a szegényház részére szállítandó élelmiszeri cikkekre vonatkozó árlejtést a közgyűlés jóváhagyta a kenyér szállítást Vincze Ádámé a többi élelmiszeri cikkek szállítását Sugár Manó kapta meg.

Ezután több jelentéktelen ügy letárgyalása után Schmausz Endre főispán a közgyűlést berekesztette.

Különfélék.

— Lapunk legközelebbi száma a karácsonyi ünnepek miatt egy nappal késik, vagyis szombaton délelőtt fog megjelenni. A karácsonyi szám nagy terjedelme lehetetlenné teszi, hogy az előző napon is adjunk lapot. De olvasóink mindenesetre bő kárpótlást fognak kapni az elmaradt számért.

— **Tisztújítás Zentán.** Bács megye figyelmére már hetek óta Zenta felé fordult, ahol nagy dolog volt készülöben. E hó 10-ikére volt ugyanis az általános tisztújítás kitűzve s a mint tudósítónk táviratozza, a választás iránt még soha oly érdeklődés nem mutatkozott mint ezuttal. Hónapok óta folyt a küzdelem s még ma a választás napjának reggelén is teljes volt a bizonytalanság. A tisztújító közgyűlést Karácsony Gyula megyei alispán vezette. Legelőbb a kandidáló bizottságot alakították meg, a melybe a közgyűlés Vuita János földbirtokost és Szabó László ügyvédet választotta meg, az alispán pedig Braun Izsó az izraelita hitközség elnökét és Dr. Huszágh Nándor ügyvédet nevezte ki. A bizottság a melynek elnöke az alispán volt, egyhangulag jelölte a polgármesteri állásra Boromissza Jánost, a város eddigi polgármesterét és Dr. Budai Dezső tanácsost, harmadiknak pedig szótöbbséggel, miután az alispán is leszávozott általános meglepetésre Dudás Lajos főjegyzőt jelölték, akiről a választás előtt

egyre azt a hírt terjesztették, hogy nem is pályázik, mivel nincs meg a kívánt minősítése. Az első szavazásnál Boromissza 26, Buday 75, Dudás pedig 96 szavazatot kapott, a második szavazásnál azonban Buday 101 szavazattal szemben Dudásra csak 97 szót esett s így négy szótöbbséggel dr. Buday Dezsőt, eddigi közigazgatási tanácsost és helyettes polgármestert választották meg Zenta város polgármesterévé. Dr. Buday Dezső, mint tudósítónk táviratozza, egyike a megye legképzettebb képviselőinek, ki fiatal kora dacára már sok szolgálatot tett kitűnő munkaerőjével a megyének és szülővárosának. A volt polgármesternek, Boromissza Jánosnak bukását általánosan sajnálják, mert hosszú szolgálati ideje alatt buzgó és önzetlen munkálkodásával sok érdemet szerzett a város ügyeinek vitele körül. Erdemeit legfelsőbb helyen is méltatták, a mikor néhány év előtt Ferencz József-rend lovagkeresztjével tüntette ki a király. A többi állásokban kevés változás esett. Főügyész újra Szárics Bartalan lett, a megyeszéki híres jogász, a kit már évtizedek óta tart a közbizalom ebben a díszes állásban s a kinek népszerűségénél talán csak vadász szenvedélye nagyobb. Alügyész dr. Lóvász Andor lett. Tanácsosok: Szárics Géza, Kiss Simon és Dudás Andor, mérnök; Endrey Soma; városi jegyző: Czabafy Andor; árvászéki ülnök: Peczarszky György; főszámvevő: Branovacsy Ignác; alszámvevő: ifjabb Jedlicska István; házipénztárnok: Branovacsy János.

— **Társasköri közgyűlés.** Topolyai tudósítónk írja: A helybeli „Társaskör” vasárnap d. u. nagy felkesedéssel tartotta meg rendezési közgyűlését. Az évi jelentés felolvasása után a tisztválasztás ejtetett meg a következő eredménnyel: Elnök: Dr. Kern Lajos kir. közjegyző, alelnök: Somogyi János ügyvéd, pénztáros: Rekvényi Viktor telekkönyvezető, ellenőr: Dr. Fárnek Dezső ügyvéd, könyvtáros: Erényi József, háznagy: Vincze Lambert ügyvéd, jegyző: Szalay Ernő, ügyész: Dr. Frank Károly ügyvéd. Választmányi tagok lettek: Acsády Béla, Bodrogh Mór, Dr. Cziráky Gábor, Császár Péter, Guba József, Dr. Hadzsy János, Jedlicska Mihály, Koch Bernát, Dr. Mannheim Ármán, Pápay László, Dr. Sárkány János és Strek Károly.

— **Dominó-bál.** Az idei farsang egyik legérdekesebb és legszebb bálja a szabadkai íz. négyelet által január 28-án rendezendő dominó-bál lesz. Az érdeklődés annyira fokozódott a bál irányában, hogy nemcsak helyben, hanem a környéken is már erősen készülnek az érdekes estére s alig van néhány napja, hogy a négyelet elhatározta a dominó-bál rendezését, máris mintegy 30 dominó jelenkezett. A bál bizottság élén Tauszig Vilmosné urnő áll, kinek neve már elég biztosíték arra, hogy az est szépen sikerüljön.

— **Lopás.** Balogh József jankováci lakos kárára f. hó 18-án éjjel nagy fűrészt 8 frt értékben, Tóth István ugyanottani lakostól vízmértéket 3 frt értékben Dudás Miklós odavaló lakos ellopván, a csendőrbíró nevezett illetékes helyen feljelentette.

— **A mentők új fertőtlenítő gépe.** Mentőegyesületünk rövid fennállása óta igen nagy szolgálatot tesz a közönségnek, amit első sorban az egyes vezetőknek és a derék mentőknek köszönhetünk. A fertőtlenítéshez a napokban egy újabb Lingner-féle gépet szereztek be, a mely sokkal egyszerűbb szerke-

zetű, mint az eddig használt és sokkal nagyobb hatása is volt.

— **Liba- és husoltvajok.** Sári István dubokai lakos nyílt otláb f. hó 16-án éjjel 21 libát 25 frt értékben elemelték. — Vukovits József eszónopai lakos zárt kamrájából 45 frt értékű zsír s füstölt húst ismeretlen tettesek ellopták. A nyomozás mindkét helyen folyamatban van.

— **Közismert tény,** hogy a dadogók, főleg ha izgatottak nem képesek egy szót sem ki ejteni. Ilyenkor legegyszerűbben olyformán segít magán, ha a dadogót felszólítja, hogy énekelve mondja el a mit mondani akar. Tragikomikus hasonló eset történt a minap egyik tiszaparti községben az ottani gyógyszerész Eszter nevű 7 éves leánykaja anyja engedelmével felment a padlásra a ruhát felaggató cseléddel. Egyszerre beront a 9 éves Pistika s elrémült árezezzel mondaná ha csak tudná, — mert dadogó — hogy Le-le-le-le-le-e-e-e-e-e-se-sett a-a-a-az Esz-Esz-Esz-Esz-esz. Jézus Mária: kiált az anyja abban az ijedelemben, hogy Eszterke leesett a padlásról. Rohan az udvarra de nem látja Eszterkét; visszazalad a szobába s kérde, hogy hová esett, hol van? de Pistika csak hebeg, míg végre rászól az anyja, énekel a mit mondani akarsz, és Pistika vigan énekliz a „uram, uram bíró uram, kendet arra kérem” dallamára: Leesett az Eszterházy-cognac az állványról. . . .

— **Kabáttolvajok.** Tegnap délután egy éjjeli kávéházban két idegen alakot éppen akkor csíptek el, amikor egy-egy idegen télikabátot magukra véve távozni akartak. A tetteseket az előhívott rendőr a kapitányságra kísérte.

— **Baró Dániel Ernő** kereskedelemügyi miniszter a párisi világiállításra mintegy 1700 fényképfelvételt küld Magyarországra legszebb tájáról, műemlékeiről és érdekességeiről. E fényképeket Vágó Bertalan ur vezérl a Magyar Állam Vasutak megbízásából. Hogy a hazai közönség is megismerje ezeket a képeket, a miniszter megengedte, hogy a Fővárosi Lapok című képes hetilap, mely egy rövid fél év alatt újból közkezdveltségűvé tudta tenni magát, számról számrá közöljön néhány ilyen felvételt. E lap előfizetői így nagybecsű gyűjteményhez jutnak.

Lefoglalt olasz borok.

(A „Bácskai Hírlap” tudósítójától.)

A gazdasági érdekeket országoszerűen annyira megkárosító borhamisítások városunkat sem kerültk el, legalább erre enged következtetni az az eset, a mely vasárnap dél-eltő a kapitányság közbenjötté mellett, egyik helybeli borpinczében történt. Az esetről esetről tudósítónk a következőket jelenti.

Körülbelül egy hónap előtt nyílt meg Hoffmann József ügyvéd házában Kosta Pál Olaszországból idekerült borkereskedő borpinczéje, amelybe vaggonszámra hordták le az olasz borokat s a tulajdonos elég olcsó árban nagyrészt el is adott abból, migmen folyó hó 17-én a fogyasztási és italadó bérletesség főnöke feljelentést nyújtott be a kapitánysághoz, hogy Kosta Pál borkereskedőnél eszközölt vizsgálat alkalmával kitűnt, hogy dacára annak, hogy a borok jórésze elfogyott már s mégis körülbelül annyi bor van mint a mennyi az első felvétel alkalmával volt. Ezen feljelentés folytán dr. Herczegh Lajos alkaptány vasárnap dél-eltő rendőri

kisérlettel és a bérlőség embereivel megjelent a borpinczében és megejtette a vizsgálatot, amely alkalommal ott a pinczében egy nagy kádat tele vízzel talált megvizsgálva szakértők által a borokat, azt tapasztalta, hogy azokból a boryártásnak jelei tűnnek ki. A kapitány ezután a borokból mintát vett magához és a borral telt hordók egy részét lepecséltette és megindította az ügyben a legszigorubb vizsgálatot és az ügyben néhány nap múlva tárgyalást fog kitűzni a mikor is a való tényállás ki fog derülni.

Apai önfeláldozás.

— Igaz történet. —

B. ur, a ki különben tőkepénzes, s a kit a felesége igen szigorú hordában tart, a napokban érdekes kártyát kapott

Édes B. ur!
Este 8 óraker a városi erdőben várja Emmikéje.

B. ur aki már a négy X-en tul van s a kinek már egy eladó leánya s egy legény fia van megdobbanni érzé a szívet a selyemvirágos bársony mellény alatt s este fél 8 óraker iróasztala fiókjába téve arany óráját lánczos-tul, mert egy kirándulása alkalmával már eltűntették tőle értéktárgyait, beutkolozta magát és kiment a városi erdőbe.

Az erdőben természetesen sötét volt, s B. ur fázva sétált a fák között, midőn egy karcu leányalak csatlakozott melléje.

A sötétben hasztalan iparkodtak egymás arczát meglátni, végre a lány megszólalt:

— Ön az B. ur ?

— Igen.

— Hát te vagy ?

— Igen.

— Nos nyomorult, elhoztam a gyermekeidet, ha már rólam nem akarsz tudni, hál legalább gondoskodj a gyermekekről.

— Tessék ?

— Igen, nyomorult, itt hagyom neked s én majd megélek valahogy egyedül.

— De kérem

— Hallgass, itt van, szólt a lány s a nagy kendőbe csavart gyereket nyomott B. ur karjai közé s aztán elfutott.

B. ur a kétségbeeséshez közel állott. Mit csináljon vele, hisz nem az övé a poronty, gondolta magában és nagyot sóhajtott utána.

Végre határozott, Bevitte karjain a gyermekeket a városba és hamarjában még az este dajkaságba adta. Persze, hogy sok szaladgálás után talált csak alkalmas helyre, úgy, hogy csak éjfél felé térhetett haza. A felesége aggodva kérdezte, hol volt.

— Nagyszerű kiáberpartie volt a kaszinóban, ott voltam.

Másnap B. ur legény fia hirtelen elutazott hazulról. B. ur még most is fizet havonként 12 frtot.

S Z I N H A Z

„Katonák.”

Thury Zoltánnak sikert aratott darabjáról emlékezünk meg másodsor. Tesszük pedig ezt azért, mert kritikuskunk a darab előadásának sikerét írta csak meg s magára a darabra nem terjeszkedett ki. Előre bocsátjuk, hogy a darab másodszori előadása alkalmával a szintársulat is sokat tett jóvá, amit az

első előadás alkalmával elrontott, és a közönségnek is a második előadás után a darab jobban fért a szívéhez s ugyszólván ez alkalommal vette be a darabot repertoárjába. Nem bocsátkozunk ez alkalommal sem a darab részletes történetének az elmondásába csak egy-néhány általános megjegyzést mondunk el. A legnagyobb hibája a darabnak az, hogy a darab főhőse nem általános typos — pedig annak van odaállítva. A hadsereget akarja ecsetelni a szerző, holott specialiter egy eladósodott főhadnagyot mutat be, egy olyan alakot amilyen a valóságban létezik ugyan — de nem olyan általános alak, aki representálja ethikai szempontból a hadsereget vagy mondjuk a nekünk bemutatott magyar honvédtiszteket. Általánosságban a tisztikar zöme bármennyire is a szerény extenzia keretében mozog mégis megbarátkozik sorsával sőt kitarással végig halad nehéz pályáján és nem azonosítható Udvardy Pállal aki tulajdonképen nem is katona, hanem a mindennapi civil karekter — aki bele nem fér se a katonai ruhájába, sem pedig a katonai subordináció keretébe és saját maga pattantja fel azokat a kötelékeket, amelyek őt tulajdonképen katonává teszik. Egy forradalmár aki különben is csak a saját bajából indul ki, hogy reformokat csináljon s a harez amelyeket kifejt inkább az egorista mint a társadalmi apostol harcaza. Ha Udvardy Pál jó anyagi viszonyok között lett volna — a többi bajtársaiért sohasem jutott volna eszébe fölvenni a harcot az uralkodó rend ellen. Ez pedig nagyon sokat levon a főalak értékéből. A szerző legalább így állítja elénk ennek az urnak a jellemét.

Ezzel a főalakkal jól van összeillesztve a második főalak, Udvardy felesége. Egy végtelenül könnyelmű asszony, aki mégis némi részvétet tud kelteni a közönségben. A maga nemében jól sikerült alak, sőt mondhatni jellem és a női hűség mintaképe, — mindaddig, míg a tragikus elhatározás, hogy férjét a legnagyobb bajban cserben hagyja és a pisztolyt adja kezébe, hogy magát fősbe löjje, — hirtelen mártýrrá változtatja át és ezért jutalmul — a színpalak mögött — régi ideálját Marjait ölelő karjaiba zárhatja. Az anyagi tönk szélén küzdenek mindaketten, a férj öngyilkos lesz a teljes elhagyatottság tudatától, a nő pedig tovább viseli el az életet, sőt még a távozásakor elhangzó pisztolydurranás sem tudja visszacsalni a nyomor helyére, amelyet az a tenni ő is segítkezett. Egészen elmaradhatott volna tehát a „reformer“-ről szóló egész mese, mert ez a része a darabnak egészen eltörpül és megoldást nem nyer. Pedig a darab czíme a főalakat generalisálni akarja, holott egy specziális alakról, specziális historikumról van szó az egészben. A czímhez tehát kicsiny a keret, és semmi jogczim nincs arra, hogy ezt a darabot „Katonák“-nak lehetne nevezni, annálkevésbbé, mert a másik szereplő katona Veress Ákos — valósággal financz és nem katona. A többi alakok pedig epizodszertű jelenségek, akik közül kiválik Pető Bálint alakja. Maga a darab meséje szeniális kompoziczió a nyelvzet pedig páratlanul szép. Az összhátás pedig annál dicséretreméltóbb, mivel semmiféle hatásvadászatnak a nyoma ebben a darabban fel nem lelhető. A realiztikus irmodor egyik mintája ez a darab, amely minden fogyatéka mellett is arra val, hogy a szerző, akinek a színműírás nem mestersége, még sokkal kiválóbb szindarabok megírására van hívatva.

A vereshaju.

Deczember 18.

Gyenge előadás és szerepemtudással jellemezhetjük általánosságban a mai estét. Ma mutatkozott be harmadszor R. P a t a k i Róza közönségünknek. Semmi újat sem mondhatunk sem játékaról, sem pedig hangjáról, mint amit már előbb mondtunk, hogy játéka kifogástalan, hangja azonban nagyon kis értékű. A „Hullámzó Balaton tetején“ cz. gyönyörű magyar dalt még ilyen hatás nélkül nem hallottuk énekelni. Mihályi mint mindig, ma is szépen énekelt és elég jól játszott. Balázs Olga ma nagyon gyenge volt, valószínűleg ismét lámpaláza volt, úgy hogy beszéd közben gyakrabban megakadt, ami kínosan hatott a közönségre. F o t h i Frida volt az egyedüli, aki jól tudta szerepét s aki kis szerepében is kedvesen játszott. Ferenczy sem volt ma az igazi Ferenczy, nagyon kedvtelenül játszott, de azért mégis sok tapsot kapott, ami azonban nem a mai játékának szól, hanem eddigi sikerének. L.

Leszámolás.

Deczember 19.

A negyedik bérlet Géczi paraszt drámájával a „Leszámolás“-sal kezdődött Esztrike szerepében R. P a t a k i Róza vendégművésznőnkkel. Az előadás — levonva néhány apróbb hibát — etég szépen folyt le és a közönség érdeklle nézte a jó magyar izű darabot és tapsolt a vendég nőtázásának. — Habár a művésznő hangja csak a közép regiszterben tiszta, csengő, játéka azonban kifogástalan. Igazi, hamisítatlan magyaros. És ha különös dicséret illeti meg azért is, hogy szerepét hibátlanul tudja, figyelmeztetnünk kell, hogy szokják le a gyors beszédmodorról, mert a legszebb, leghatásosabb jelenet ugy lehadarva hatás nélkül maradt. Nagyon jó volt T o r o s s y Katicza (Mariska), kinek játéka napról napra erősbödik és hova-tovább egyike esz a legjobb társalgási színésznőnknek. A minap láttuk egy vígjátékban, melyben meglepett ügyes játéka, kitűnő alakítása és finom izlése, ma pedig Mariska szerepében tapasztaltuk azt, hogy mily gyorsan hódít ebben az új szerepkörében, melyért úgy látszik ott fogja hagyni az operette soubrette szerepkört. Jó volt még Deréki, Tóth és Ferenczi valamint Mihályi, Lomniczynének megszűnik, hogy sokat és mindig „Lomniczineszkodik“, ami bizony hátrányára van annak az alaknak, melyet éppen megjátszik. Q.

Törvénykezés.

Fellebezési hírság. Fellebezési bíróságunknál még ez évben nyilvános előadás útján a következő ügyek fognak elintéztetni. Deczember 27-én. Paskusz Hénrik — Dara József, Douath Ferencz és Társa — Németh György. Dr. Vojnics Gyula — özv. Vojnics Féljxné és trsa. Szantova közs. iskola alap — Zsuzsucs Lajos csödtömege. Epstein Ignác — Fekete István. Gabrics Sztana — Gergics Lukács és neje. Deczember 28-án. Dr. Vécei Jenő — Szabadkai izr. hitk. Szabadkai légszeszgyár — Birkáss Gyula. Winkler Simon Wüstner Frigyes. Dókiy Márkó — Horváth B. Markó Hamhaber Frigyes — Pfeil Boldizsár és trsa.

CSARNOK.

LORELEY.

Reichenbach elbeszélése

fordította: Gál Lajos.

Folytatás.

14.

IV.

— Én tudom! Oh, nem, alig mertem ezt sejtteni, míg kegyed ezt nem mondta. Kegyed elakart engem kerülni, ugy-e így volt. És most érzi, hogy hasztalan tette, mert a mi végzetünk egy.., Elnémult s a hölgy csöndesen intett fejével és sóhajtott.

A mi végzetünk igen az az..

— Kegyed tudja, hogy szeretem, nemde Eleonóra.

A hölgy kéréleg kulcsolta össze kezét.

— Ne mondja ön ki — kérte az ifjut, hiszen érzem, tudom, hogy lelkünket egy rokonszenves érzelem fűzi egymáshoz, de ne mondja, hogy szeret engemet.

Az ifju sápadt lett s egy lépést hátrált.

— Azt hiszi, hogy jogtalanság nekem ezt mondani, mert egy más viszony feszélyez. Oh higgye el, hogy szívem becsületesen küzdött, megkísérletem önmagamot meghazudtolni, hiába. A való hatalmasabb volt és legyőzött. Oh, Eleonóra! szeretlek téged, szeretlek.

A grófnő egy pillanatig eltakarta arcát. Norbert megfogta kis kezét, a hölgy rátekingett.

— Szemeid lángolnak a szenvedélytől — rebegte az ifju — ne tartsz el magadtól engemet — nem teszed ezt, nem teheted?

A hölgy még egyszer kisiklott karjaiból s így szólt:

— Ezelőtt nem gondoltam Emmire — csak midőn arra kértem önt, hogy hallgasson reám akkor gondoltam reá és a végzetre.

— Az én végzetemre, mely a te szemeidben ragyog!

— Ne tréfáljon, az égre kérem! Nem tudja ön, hogy engem szeretni végzetes. Egy férfi sem él, a ki nekem szeretmet vallott. Engem szeretni halál!

— Loreley! mormogta az ifju.

— Igen! ez álmaim rémképe és életem átka, — mondá a hölgy! látom magam előtt áldozataimat, amint elpusztulnak utánam való epedő szerelmükben.

Én ezalatt szilárd szírtlen álok s bár rettegve gondolok reá, átokként kísér a rég rege, mint gonosz varázs üldözi életemet s én dalolom a szerencsétlen tündér dalait s érzem kimondhatatlan fájdalmait: nem tudn szeretni s mégis epedni szerelem után.

— Az ifju fejét rázta:

— Nem tudni szeretni — ismétlé — az lehetetlen. Szemeiben a szerelem lángja lobog, ifju szívében a szenvedély tüze ég...

— Hallgasson meg hát — kiáltott a hölgy szenvedélylyei — olvasson nyíltan szívében, föltárom ön előtt lelkem legtitkosabb rejtélyét — ez az egyetlen amit még tehetek önért, hogy megóvjam önt az örvénytől, melybe rohanni készül.

— Bármit mond ön nekem, érzelmeim nem változnak, de azért hallgatok.

A hölgy így beszélt:

— Fényben és gazdagságban születtem, de e fényből nekem kevés jutott, mert egy majorátus legkisebb leánya voltam. Egy nő rokonom pótolta anyámat, ki korán halt el, ez folyton hangoztatta, hogy szépségemen kívül nincs más vagyonom. Én nem sokat

törődtem vele, mert szépnek találtam az életet, úgy a mint volt. A gazdag házasság eszembe sem jutott. Egy ifju tetszett meg először, kinek arczképét ön jól ismeri, melyet önmaga festett. Sixtmája ágyam fölött függ. Ez a híres művész már nem él, de élt az én boldog leány álmaimban. Zene tanárom volt az első férfi, ki szeretmet vallott nekem, visszautasítottam, egy évvel reá aszkóiban halt meg. Megsírattam s bár nem hihettem, hogy irántami szerelme okozta halálát, sokáig kísért emléke, mint szemrehányó árnyék.

Az én első s talán utolsó igazi szerelmem nem volt csekélyebb személy mint Rafael, a ki eszményem volt, pedig rég meghalt.

(Folytatása következik.)

200

hektoliter különféle saját termésű

fajborok

rizlingi, kövidinka, magyarádi, kadarka

hektoliterenkint vagy egészben

eladó

Ulrich Jánosnál

Bács-Almásán.

Mlinerits János

ELSŐ SZABADKAI

TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

Deák-utca, Joó Dezső-féle ház.

Ven szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a már 20 év óta legjobb hírnévnek örvendő Első Szabadkai Temetkezési vállalatot a mai kor igényeinek megfelelőleg tetemesen megújítottam és megnagyobbítottam, hogy mindenrendű temetésnél a legszebb izlésnek pontosan és szilárdan megfelelhessenek. Amidőn ezt bátor vagyok közhírré tenni, egyttal felemlítem, hogy az eddigi olcsó és szolid árakból 10%-tól 25%-ig leszállítottam és kérem előforduló esetben engem becses bizalmával megtisztelni, hol úgy a minták mint a legolcsóbbra szabott árak a n. é. közönség rendelkezésére állanak.

Az eddig irántam tanúsított bizalmáért köszönetet mondok, kérem ezt irántam a jövőben is fenntartani. Temetések 10 firtól fölfelé 600 firtig minden árban.

Kiváló tisztelettel

MLINERITS JÁNOS.

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.

Legolcsóbb és legoázószzerűbb

karácsonyi ajándék

egy

Újságírók-Sorsjegye

melylyel

1 korona

árért

egy

100.000 koronás

és öt 20.000 stb. koronás nyereményt lehet nyerni.

Az összes nyereményeket a kezelőség 20%
levonással kívánatra készpénzben visszaváltja. Minden sorsjegy utánfizetés nélkül
mind a 6 húzáson játszák. * * * * *

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:
Kunetz Mór banküzlete Szabadka.
Szabadkai takarékpénztár és zalogház részvénytárs

